

Ing. Jan Macháček, legitimní věřitel České republiky a nositel kompetencí pro ČSFR, r.č. 630122/2081, právoplatně bytem Michalcova 700, 517 41 Kostelec nad Orlicí, dle pracovní smlouvy č. 226968 německý zaměstnanec a občan ČSFR, poškozený orgány veřejné moci ČR s.r.o. a jejich komplici, číslo německého sociálního pojištění : 24 220163 M 107, a Jaroslav Hrdlička, r.č. 710307/3670, Českých Bratří 231, 566 01 Vysoké Mýto, občan ČSFR, číslo německého sociálního pojištění : 15 070371 H 057, společníci a obchodní partneři legitimních věřitelů České republiky, jejichž právoplatná identita a status byly potvrzeny, Městským soudem v Bad Säckingu, jím vystaveným potvrzením pravosti pracovní smlouvy č. 226968, jako sumárního podílového listu LVČR, pod obchodním číslem 1 AR 2/06, ze dne 24.3.2006, a v rámci řízení č.j. 10 C 261/20, Sociálním soudem ve Freiburgu v rámci řízení č.j. S 8 AL 3898/20, a Švýcarskou generální prokuraturou v rámci trestního řízení s uhlobarony z MUS, č.j. VZ.180025/EAll.04.336 – FAL/SK.2011.24, zastupující všechny občany ČSFR

Amtsgericht Bad Säckingen

Hauensteinstraße 9
79713 Bad Säckingen

Aktenzeichen : **10 C 12/22**

In Sachen

Machacek, J. ./ Bundesrepublik Deutschland
wg. Schadensersatzes

Bad Säckingen, dne **15.05.2022**

Vážený soude,

na základě vašeho dopisu, ze dne **11.03.2022** vám předkládáme jen malou část z aktiv legitimních věřitelů ČR. Mezi legitimní věřitele ČR patří podle pracovní smlouvy č. **226968** nejen rodina Mannino, ale i Spolková republika Německo. Ale jedna z nejdůležitějších informací, ohledně aktiv legitimních věřitelů ČR, je skryta v „Ústavě České republiky“, která byla ukradena České a Slovenské federativní republice. V Listině základních práv a svobod, je v článku 42, pod pojmem „občan“, definován občan ČSFR, a nikoliv občan ČR, protože nikdo nemůže být firemním občanem České republiky s.r.o.. Česká a Slovenská republika patří do současnosti všem Čechoslovákům i s tím, co komunisté a příslušníci československé Státní bezpečnosti nakradli, včetně jejich zahraničních bankovních účtů. Česká republika LTD je zaregistrována ve Velké Británii pod číslem **04706528**, a všechny orgány veřejné moci České republiky, jsou jejími organizačními složkami a dceřinými společnostmi, což je zásadní informace pro naše německé partnery, pro vymáhání náhrady škod. Jen v rámci právní jistoty uvádím doslovné znění článku 42, Listiny základních práv a svobod :

Článek 42

(1) Pokud Listina používá pojmu "občan", rozumí se tím státní občan České a Slovenské

Federativní Republiky.

(2) Cizinci požívají v České a Slovenské Federativní Republice lidských práv a základních svobod zaručených Listinou, pokud nejsou přiznána výslovně občanům.

(3) Pokud dosavadní předpisy používají pojmu "občan", rozumí se tím každý člověk, jde-li o základní práva a svobody, které Listina přiznává bez ohledu na státní občanství.

Pro lepší orientaci našich německých obchodních partnerů v nezákonném jednání našich dlužníků, škůdců, upozorňuji na níže zmíněný dopis, kterým jsem za legitimní věřitele ČR vznesl zákonný nárok na náhradu škody vůči našim dlužníkům. Je z něho patrné, že naši dlužníci plánovali dlouho ochromení právního systému v Československu, což mělo nedozírné následky i na mezinárodním poli práva.

Dopisem ze dne **25.10.1997** jsem jako občan ČSFR a německý zaměstnanec vznesl zákonný nárok na náhradu škody, který byl Ministerstvu spravedlnosti ČR doručen dne **5.11.1997**, a do **5.5.1998** měl být s německou stranou projednán a vypořádán. Ze smluv, které byly přiloženy přílohou, bylo patrné, že jsem na podzim 1991 podepsal jako Čechoslovák s německým zaměstnavatelem smlouvu číslo **104718**, s nástupem do zaměstnání dne **1.4.1992** na dobu 3 měsíců. Protože německí zaměstnavatelé měli v plánu, že budu pracovat v Německu na vedoucích pozicích s lidmi, požadovali po mně tzv. dokonalé vzdělání, a tak jsem se jako stavební inženýr ještě musel vyučit jako zedník. Měl jsem starý, československý pas, ve kterém jsem měl pracovní vízum z roku 1992, a nový zaměstnavatel mě chtěl zaměstnat na dobu 18 měsíců, takže by se mi vízum do pasu nevešlo. Proto jsem požádal o cestovní pas ČSFR, ale soudruzi mi ho odmítli vydat, a já jsem samozřejmě nevěděl proč !? V roce 1992 jsem šel na pracovní úřad hned se dvěma potencionálními zaměstnavateli pro pracovní smlouvy, z jejichž čísel vidíte, že jsem měl nejprve nastoupit do hotelu Adler na 18 měsíců, ale kdyby mi nevydali pas, šel bych na tři měsíce pracovat do lomu. Dopadlo to tak, že mi pas nevydali, a tak jsem jako Čechoslovák podepsal smlouvu č. **226976** s panem Horstem Döbele, s nástupem do zaměstnání od **1.4.1993** na dobu tří měsíců. Tříměsíční vízum se mi do starého pasu ještě vešlo. V tu dobu jsem o právu neměl ani ponětí, a netušil jsem, co československá Státní bezpečnost a fízli, plánují, aby mohli rozkrást majetek ČSFR a Čechoslováků. V srpnu **1993** jsme se vrátili domů jako Čechoslováci mezi naše spoluobčany, kteří už byli vlastizrádci světu vydáváni za občany České republiky. Protože je každá smlouva v zahraničí mezinárodní smlouvou, přenesli jsme československé občanství zpátky do vlasti, protože žádný právní úkon nesmí zasahovat do práv třetích osob, a nikdo tedy nebyl oprávněn nám občanství změnit z československého na české. Dnes už víme, proč mi bránili všemi možnými prostředky, abych na jaře **1994** nastoupil na 18 měsíců do práce v Německu, a proč můj případ provázelo mnoho podezřelých úmrtí, která jsem tenkrát pokládal za přirozená. Na našich webových stránkách, www.slvcr.cz, se podrobnosti dočtete v chronologii, a zjistíte, že nic z toho, co jsme pokládali za náhody, náhodami nebylo !!! Co je ale pro ČSFR a SRN důležité, že jsem dne **8.9.1994** podepsal pracovní smlouvu č. **226968** jako Čechoslovák s panem Salvatore Maninno, a že všechno, co jsem pak absolvoval, jsem absolvoval jako německý zaměstnanec a občan ČSFR, poškozený orgány veřejné moci ČR, a to až do současnosti. Protože jsem do práce nikdy nemohl nastoupit a řádně ukončit pracovní poměr, jsem stále Čechoslovákem a německým zaměstnancem !!! O co by se však měly německé úřady zajímat, proč v době, když jsem české soudy žádal o svědectví mých německých zaměstnavatelů, najednou pan Mannino zemřel na infarkt, a pan

Döbele měl několik infarktů a mrtvic !!!? I můj otec zemřel v lednu 1994 na mrtvici, a později i několik dalších lidí.

Přílohou jsem připojil ještě dlužní úpis mého kamaráda, kterého jsem měl údajně podvést, a na jehož úkor jsem se měl obohatit !!! Protože jsme ten úpis podepsali jako Čechoslováci, byla to pro fízly, kteří se v tu dobu už vydávali za občany ČR, docela překérní situace !!! Jak vidíte, ten, na jehož úkor jsem se měl obohatit, byl ve skutečnosti můj dlužník, takže nemohla být naplněna skutková podstata trestného činu podvodu, ale to fízly vůbec nezajímalo, potřebovali mě udržet na českém území co nejdéle, a tak mi vyslovili i zákaz vycestování, a všechno, co proti mně podnikali, mělo vést k mé likvidaci, aby nikdo nepřišel na to, že jsme do současnosti definováni v ústavě jako občané ČSFR, a že OVM ČR nejsou oprávněni vůbec k ničemu, protože se vydávají za občany ČR !!! Jak je všeobecně známo, nic nesmí být v právním státě v kolizi s ústavou, jako zákonem nad zákony !!! Když je v ústavě občan definován jako občan ČSFR, není nikdo s občanstvím jiným než československým, oprávněn zastávat žádný post státního nebo vládního úředníka. Aby všechny důležité listiny a důkazy zmizely ze světa, byl mi dne **7.11.2018** vykraden byt na Mírové 1537 v Rychnově nad Kněžnou nějakým Bohumilem Brychtou, který se jako občan ČR, vydává za soudního exekutora. Dva okamžiky jsou podezřelé i na německé straně, když pan Mannino nahlásil pracovnímu úřadu, že jsem byl zadržen na území ČSFR a byl mi udělen zákaz vycestování, že se pracovní úřad nezajímal, zda byl zákaz vycestování nahlášen i německé policii, a pak, když se pan soudce Kimmig nezajímal o moje předchozí pracovní smlouvy, když bylo zcela evidentní, že bych takovou smlouvu, na kterou se ptal český soud, nedostal hned na poprvé, a že na té druhé pracovní smlouvě, vážla občanská práva Čechoslováka, která bránila zrádcům v nezákonném rozdělení Československa. Proto bylo Československo rozděleno jen fiktivně, protože právní cestou to nebylo možné.

Jestliže se někdo z pozice dlužníků, škůdců, bezdůvodně obohatí na úkor svých věřitelů, poškozených jejich nezákonnou činností, stávají se majetky škůdců, včetně jejich pojistných smluv, majetky poškozených, a pojišťovny jsou povinny nejen vydat poškozeným bezdůvodné obohacení z pojistných smluv škůdců, ale i vyplatit pojistné plnění z jejich pojistných smluv. Protože škody nelze řešit pouze s poškozenými na české straně, museli jsme kontaktovat i poškozené na straně německé. Za všechny legitimní věřitele ČR, tedy i za Spolkovou republiku Německo a rodinu Mannino, jsme vyfakturovali většinu škůdců škody ve výši 60 miliónů Kč, tedy ve výši na jakou částku byli pojištěni, i když způsobili škody zdaleka vyšší.

Spolkové republiky Německo, našemu obchodnímu partnerovi, předávám prostřednictvím Městského soudu v Bad Säckingu k proplacení, k přefakturování a k vymožení jednu sumární fakturu náhrady škod č. **2269680203**, v originálu s doručenkou, vystavenou Kooperativa pojišťovně a.s. na částku **20 569 341 547, 00 Kč**, což je součet částek z faktur, č. **2269680001** – č. **2269680201**, které příkládám v kopiích. Faktury byly škůdcům a pojišťovně k zaplacení již zaslány. K fakturám příkládám i důkazy škod na záboru paláce U Hybernů a škod na mém patentu a licencích. Škody působili dlužníci, škůdci, legitimním věřitelům i nezákonnou privatizací, fiktivním rozdělením Československa, naboráním registrů, a vyváděním finančních prostředků z nezákonné činnosti na zahraniční účty. Nelegitimní firma, Česká republika s.r.o., která v rámci EU vystupuje jako stát, vyvádí peníze LVČR, tedy svých věřitelů, do EU, aby ve finále podle svých dotačních zákonů evropské

dotace rozkradla. Ve věci škod, které nám způsobili uhlobaroni z MUS, jsme kontaktovali švýcarskou generální prokuraturu, ale bez právního zastoupení Spolkovou republikou Německo, nejsme schopni dovolat se spravedlnosti, jako jedni z poškozených podle pracovní smlouvy č. 226968.

Na základě výše uvedeného, žádám soud, aby na základě důkazů, byla Spolkové republice Německo určena povinnost, vyplývající z pracovní smlouvy č. 226968, jako našeho obchodního partnera a jednoho z poškozených nelegitimní firmou, Česká republika s.r.o., aby proplatil LVČR předložené faktury, ty pak přefakturoval a následně vymohl z našich dlužníků, škůdců.

S úctou,

Ing. Jan Macháček